

РЕШЕНИЕ

№ 6622

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6929** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20028949 от 01.02.2021 г., постановено по НАХД № 13461/2020 г., Софийският районен съд е отменил Наказателно постановление № 13-508-9/01.04.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, с което на Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.86, ал.1, т.1 във вр.с чл.81, ал.2, т.4 от Закона за здравето, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.221, ал.2 от същия закон.

Недоволен от така постановеното решение е останал наказващият орган, който с касационна жалба, подадена в срок чрез пълномощника си юк.Т., обжалва същото. В жалбата са изложени доводи за неправилност на обжалваното решение. Обосновават се съображения, че СРС неправилно е възприел сочените за нарушени правни норми като общи и настоява, че нарушаването на същите не е изключено от санкционен режим. Касаторът изтъква, че услугите, които пациентът е заплатил, не попадат в предметния обхват на чл.24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ. Претендира отмяна на обжалваното решение и произнасяне по съществуващото на правния спор с потвърждаване на наказателното постановление. В с.з.

касаторът не изпраща представител, но е подал писмена молба чрез си юк.Т., с която поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба - [фирма], я оспорва чрез процесуалния си представител юк.К.. представя писмени бележки с подробни съображения в подкрепа на искането си касираното решение да се остави в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Касационната жалба е допустима - постъпила е в срок и е подадена от надлежно легитимирано лице, чрез редовно упълномощен процесуален представител.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна следното:

По повод писмо вх.№ 96-00-325/22.08.2019 г. от НЗОК до ИА "М. надзор", в което се твърди, че по време на тяхна проверка в лечебното заведение са констатирани нарушения по чл.24а, ал.1 от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, са издадени заповеди за извършване на проверка на МБАЛ [фирма].

В хода на проверката е проверена История на заболяването № 15/07.01.2019 г. на пациентката И. Д. П.. Установено е, че П. е хоспитализирана по КП № 218 „Оперативни процедури с алопластика на тазобедрена и колянна става”. Пациентката е заплатила сума в размер на 1450 лв. по фактура № 10164/10.01.2019 г. за Храна съгласно дневно меню - 120 лв.; Административни услуги по т.2 от ценоразписа - 660 лв.; Финансови услуги по т.3 от ценоразписа - 669.996 лв.”. Сумите са заплатени на 03.01.2019 г. В историята на заболяването е приложена подписана предварителна план-сметка, в която указаните услуги са отразени като съдържание. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол № ИАМН-КП-13-264/08.08.2019 г.

Въз основа на констатациите от проверката е съставен АУАН № А13-508-9/18.12.2019 г. за нарушение на чл.86, ал.1, т.1 във вр.с чл.81, ал.2, т.4 ЗЗ. Прието е, че ответникът по касация е получил без основание плащане за административни и финансови услуги.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено атакуваното пред районния съд НП № 13-508-9/01.04.2020 г., с което на МБАЛ [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.221, ал.2 ЗЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя К., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. СРС е обосновал правен извод, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи и в сроковете по чл.34 ЗАНН. За да отмени обжалваното постановление, Съдът е изложил мотиви, че правните норми, сочени за нарушени, не уреждат състав на административно нарушение, тъй като са общи и не установяват нито задължения за лечебните заведения, нито забрани за тях. Поради това неизпълнение на същите не може да се вмени в отговорност на жалбоподателя и настоящ ответник по касация. Районният съд е приел, че на самостоятелно основание НП подлежи на отмяна поради неправилно посочена дата на нарушението.

Решението е неправилно и следва да бъде отменено.

Районният съд правилно е преценил характера на правните норми, посочени от наказващия орган като нарушени. Действително същите са бланкетни.

Нормата на чл.86, ал.1, т.1 ЗЗ предвижда, че пациентът има право на зачитане на

гражданските, политическите, икономическите, социалните, културните и религиозните му права. Разпоредбата на чл.81, ал.2, т.4 от същия закон предписва правото на достъпна медицинска помощ да се осъществява при прилагане на принципа за зачитане правата на пациента.

Същественото при бланкетните норми е, че същите следва да се изпълнят с конкретно съдържание от други източници. В случая в НП е посочено, че лечебното заведение е изискала и получило без правно основание сума в размер на 1330 лв. за административни и финансови услуги, като по този начин са нарушени икономическите права на пациентката И. Д. П., като заплатените услуги от нея не попадат в обхвата на чл.2, ал.3 и чл.24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, т.е. не представляват допълнително поискани услуги.

Според чл.2, ал.3 от цитираната наредба здравноосигурените лица имат право на достъп до медицинска помощ извън тази по ал.1 и 2, както и на допълнително поискани услуги, свързани с оказването на медицинска помощ, които се заплащат по цени, определени от съответните лечебни заведения при спазване изискванията на наредбата.

Според чл.24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ (ал.1) По време на своя престой в лечебно заведение, сключило договор с НЗОК за оказване на болнична помощ, здравноосигурените лица имат право срещу заплащане да получат допълнително поискани услуги, включващи: 1. подобрени битови условия - самостоятелна стая, в цената на която се включват всички допълнителни битови условия, със или без придружител по желание на пациента; 2. допълнително обслужване, свързано с престоя на пациента в лечебното заведение, извън осигурените здравни и общи грижи - самостоятелен сестрински пост, допълнителен помощен персонал, меню за хранене по избор, съобразено със съответния лечебно-диетичен режим; 3. избор на лекар или екип от медицински специалисти; (ал.2) Лечебните заведения имат право да предоставят срещу заплащане допълнително поискани услуги, свързани с подобрени битови условия, само в случаите, когато болничните стаи не разполагат с еднакви битови условия и са налице свободни стаи, предоставящи възможности за избор; (ал.3) Лечебните заведения имат право да предоставят срещу заплащане допълнително поискани услуги, свързани с осигуряване на допълнителен помощен персонал, само в случай че са осигурили необходимите общи грижи за пациентите и поисканите услуги се различават от тях; (ал.4) Не се допуска заплащане като допълнително поискана услуга за придружител на дете до 7 години, както и на придружител на дете до 18 години при необходимост от осигуряване на допълнителни грижи, които лечебното заведение не е в състояние да осигури; (ал.5) Не се допуска заплащане като допълнително поискана услуга за придружител на лице с увреждане, което не може да се обслужва самостоятелно и има необходимост от осигуряване на допълнителни грижи, които лечебното заведение не е в състояние да осигури; (ал.6) Избор на лекар или екип от медицински специалисти може да се заяви от пациента само след като той е запознат със служебно определените му по реда на чл.21, ал.6 от Наредба № 49 от 2010 г. за основните изисквания, на които трябва да отговарят устройството, дейността и вътрешният ред на лечебните заведения за болнична помощ и домовете за медико-социални грижи лекуващ лекар, съответно медицински специалисти за извършване на назначени оперативни или други интервенции или манипулации.

Касационната инстанция намира, че наказващият орган е изпълнил бланкета,

предвиден в структурата на нарушените норми, като е доразвил указаните разпоредби посредством норми, съдържащи същинските правила за поведение. Допълнително поисканите услуги са тези по чл.24а от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ, изброяването им е изчерпателно, като дори по отношение тях наредбата въвежда ограничения при предоставянето им. При съобразяването на тези обстоятелства следва несъмнения извод, че на пациентката са били предоставени услуги извън тези по чл.24а от наредбата, които същата не е следвало да заплаща.

Второто основание за отмяна на обжалваното НП също не може да бъде споделено от касационния съд. Посочената в НП дата на нарушението е тази, на която е издадена фактурата за процесните административни и финансови услуги. Неправилността на правния извод за погрешна дата на нарушението се изразява в това, че в преводното нареждане за кредитен превод като основание за плащане е посочено става К. и ПЕ. При съобразяването на това обстоятелство не може да се направи обоснован извод, че процесното плащане за храна, финансови и административни услуги действително са били заплатени на посочената в преводното нареждане дата, и да се приеме, че това е датата на извършване на нарушението. Извършените плащания за посочените услуги – храна, административни услуги и финансови услуги са документирани като несъмнено извършени с издаването на фактурата от лечебното заведение, в която изрично е отбелязано наименованието на същите услуги. При съобразяване на това обстоятелство наказващият орган правилно е определил датата на извършване на нарушението. От събраните по делото доказателства се установява, че заплатените от пациентката услуги са били такива за храна, финансови услуги, и административни услуги. Това обстоятелство се установява от приетия като доказателство опис на услугите, избрани от пациентката по време на престоя ѝ в МБАЛ [фирма], които не се заплащат от НЗОК.

Издаденото Наказателно постановление № 13-508-9/01.04.2020 г. на Изпълнителния директор на ИАМН е законосъобразно. Като е достигнал до противния извод, Софийският районен съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен и тъй като делото е изяснено от фактическа страна, делото да се реши по същество с потвърждаване на Наказателно постановление № 13-508-9/01.04.2020 г. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор”.

С оглед изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди поисканото юрисконсултско възнаграждение за две съдебни инстанции. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна (безвиновна), защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Отговорността за разноски в съдебното производство по обжалване на НП е уредено в чл.63, ал.5 ЗАНН. Тази норма е изменена, като е създадена нова ал.3 (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.), сочеща, че в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Разпоредбата на чл.63, ал.5 ЗАНН (ДВ, бр.94 от 2019 г. - 29.11.2019 г.) предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от

юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. В чл.37, ал.1 ЗПП е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

На касатора следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 120 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взела участие юк.Т.. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност и не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на КФН следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство - този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. В същия размер следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение и за производството пред СРС. Делото и там се е развило в едно съдебно заседание, в което е взела участие юк.Т..

Така мотивиран и на основание чл.222, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1, изр.второ и чл.63, ал.3 и ал.5 от ЗАНН във вр.с чл.37 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 20028949 от 01.02.2021 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 13461/2020 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 13-508-9/01.04.2020 г., издадено от Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор”, с което на Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение на чл.86, ал.1, т.1 във вр.с чл.81, ал.2, т.4 от Закона за здравето, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл.221, ал.2 от Закона за здравето.

ОСЪЖДА Многопрофилна болница за активно лечение [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на Изпълнителна агенция "Медицински надзор" юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева) за производството пред Административен съд-София град, и в размер на 80 лв. (осемдесет лева) за производството пред Софийския районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.